Nro 48

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 20 Kwietnia v. s. 1823 Roku.

Królestwo Polskie.

Warszawa dnia 22 kwietnia.
(*z Kuryera Warszawskiego.*)

Zwłoki ś. p. JO. Xięcia Adama *Czartoryskiego*, niegdyś Feldmarszałka woysk Nayjaśnieyszego Cesarza Jmci Austryackiego, po odebraniu w *Sieniawie* i *Lwowie* czci, odpowiedniey wysokiemu zmarłego dostojeństwu, w dalszą ku *Warszawie* drogę, dla złożenia onych w grobie przodków prowadzone, przybyły do tey stolicy w poniedziałek, dnia 21 b. m. o godzinie 11tey zrana.

Oczekiwać na nie raczył, przy rogatkach Mokotowskich JEGO CESARZEWICZOWSKA MOŚĆ WIELKI XIĄŻĘ KONSTANTY, Naczelny Wódz, na czele Ichmć Jenerałów i wszystkich oficerów woysk CESARSKICH i KRÓLEWSKICH, w *Warszawie* znayduiących się, niemniey Kapelanów i Urzędników woyskowych. Czekała tam również, w postawie żałobney, przeznaczona do oddania ostatniey czci zwłokom wedle przepisów dla stopnia, parada składająca się:

z pierwszego batalionu półku litewskiego gwardyi CESARSKIEY,
z pierwszego batalionu półku grenadyerów gwardyi KRÓLEWSKIEY,
z batalionu grenadyerów złączonych wszystkich półków garnizonu warszawskiego,
pod kommendą JW. Jenerała Majora *Richter*, dowódzcy brygady Gwardyi CESARSKIEY; daley:
z pierwszego szwadronu podolskiego kiryssyerskiego półku gwardyi CESARSKIEY;
z pierwszego szwadronu półku ułańskiego JEGO CESARZEWICZOWSKIEY Mości, Gwardyi CESARSKIEY;
z pierwszego szwadronu półku strzelców konnych gwardyi KRÓLEWSKIEY;
z pierwszego szwadronu półku 1go ulanów, będącego na garnizonie w *Warszawie*,
pod kommendą Jenerała brygady *Kurnatowskiego*, dowódzcy półku strzelców konnych gwardyi KRÓLEWSKIEY; nakoniec:
z bateryi pozycyyney artylleryi konney gwardyi KRÓLEWSKIEY, pod kommendą półkownika *Szweryn*.

Przy każdym z batalionów znaydowała się chorągiew i muzyka półku.

Całą paradą pogrzebową dowodził JW. Jenerał dywizyi, Hrabia Wincenty *Krasiński*, dowódzca gwardyow CESARSKIEY i KRÓLEWSKIEY, w *Warszawie* znayduiących się.

Skoro przeszedł rogatki karawan, na którym złożone było ciało ś. p. JO. Xięcia *Czartoryskiego*, oddane Temu zostały, przez wszystkie korpusy, paradę składające, honory należne zwłokom Feldmarszałka woysk sprzymierzonego z Łaskawym Naszym MONARCHĄ Nayjaśnieyszego Cesarza Jmci Austryackiego.

Przez ten czas Władze woyskowe i cywilne, Duchowieństwo mające sprawować obrząd pogrzebowy, równie jak assystujące exportacyi, tuteysze klasztory i instytuta, uszykowały się w następującym przed karawanem porządku:

W. *Lubowidzki*, vice prezydent municypalności i policyi M. S. W.
Oddział żandarmeryi,
Adjutanci placu,
Major placu, półkownik *Axamitowski*,
Kommendant *Warszawy* JW. Jenerał porucznik *Lewicki*.
Sieroty szpitala *Dzieciątka Jezus*,
Ubodzy z instytutu Dobroczynności,
Zakonnicy klasztorów warszawskich,
Duchowieństwo swieckie,
Kapelani woyskowi,
Ichmość Xięża Prałaci i Biskupi,
JW. JXiądz biskup *Manugiewicz*, sufragan warszawski.

Insygnia dostojeństw zmarłego, niesione były przez adjutantów WIELKIEGO XIĘCIA Naczelnego Wodza, przed samym karawanem, za którym szła familia ś. p. Xięcia Feldmarszałka. JEGO CESARZEWICZOWSKA MOŚĆ, postępując pieszo na czele Ichmość Jenerałów i Oficerów, oraz Urzędników woyskowych, z licznym orszakiem Senatorów, Ministrów, i Urzędników, oraz zebranych na ten obchód obywateli, towarzyszyć ciału raczył aż do samego kościoła ś. *Krzyża*. Parada, uformowawszy się do marszu, zamykała obchód pogrzebowy.

Za przybyciem przed kościół pogrzebowego orszaku, powtórzone były honory woyskowe, z jakiemi zmarły przyjęty był u rogatek. Ichmość Jenerałowie zdjęli trumnę z karawanu, a łącząc się łaskawie z nimi do niesienia oney, JEGO CESARZEWICZOWSKA MOŚĆ WIELKI XIĄŻĘ Naczelny Wódz, oddać raczył cześć ostatnią zwłokom.

Woysko, wziąwszy szyk bojowy, pożegnało je trzykroć powtórzoną salwą z ręczney broni, po którey 24 wystrzałów z dział, słyszeć się dało.

Przyymował we drzwiach kościoła ciało JW. Xiądz Arcy Biskup Prymas Królestwa, a skoro te postawione zostało na katafalku, rozpoczęło się zwyczayne przy exportacyach nabożeństwo, po odśpiewaniu którego, miał mowę pogrzebową JW. *Niemcewicz*, Sekretarz Senatu.

Prussy.

Berlin dnia 19 kwietnia.
(*z Gazety Warszawskiey.*)

Niedawno przejeżdżał tędy goniec rossyyski, wysłany z *Londynu* do *Petersburga*.

Istniejące tu od lat kilku towarzystwo missyyne, dla rozkrzewiania Ewanjelii ś. między poganami, ogłosiło ważne wiadomości o działaniach swoich. 33 missyonarzy zaymuje się pracą apostolską w południowey Afryce, w Indyach wschodnich, w południowey Ameryce, na różnych wyspach, oraz nawracaniem żydów w Niemczech. Pomiędzy innymi, missyonarz *Nylander*, którego anglicy także uznają za nayczynnieyszego, przeszło 1000 ludzi w mieście murzyńskiem *Kissi*, nawrócił na wiarę chrześciańską, i założył nową osadę, zwaną *Wellington*, a złożoną z 429 uwolnionych ze służby żołnierzy murzynów, którym ogłasza Ewanjelią. Pisze on: „Co od wieków działo się z niesławą chrześciańską, i czemu żadna moc ludzka nie mogłaby przeszkodzić, tego dokaże zwycięzka zawsze Ewanjelia, potrafi ona położyć koniec handlowi niewolnikami.“ Druga osada jest założona w *Waterloo*, a dwie inne zowią się *Theopolis* i *Wilberforce*. Ostatnia wzięła nazwisko od sławnego członka parlamentu angielskiego, który podał i utrzymał wniosek, względem zniesienia handlu niewolnikami.

Niemcy.

Od brzegow Menu dnia 9 kwietnia.
(z Gazety Warszawskiey.)

Syn Elektora Heskiego, który przed kilką laty skończył nauki w *Lipsku*, a potem zwiedził obce kraje, uczy się teraz prawa w uniwersytecie Marburgskim, i ma jeszcze udać się za granicę. Teraźnieyszym guwernerem jego jest jenerał major *Ochs*, a dawnieyszy guwerner, półkownik *Langenschwarz*, został dowódcą w *Kassel*.

W pierwszych trzech miesiącach r. b. zbankrutowało w *Frankforcie* 16 kupców.

W roku zeszłym wyprowadzono z królestwa Wirtemberskiego za granicę 223,000 korcy zboża, wartości 2 miliony 561,000 zł. ryńskich.

Nigdy podobno nie zrodziło się nad *Renem* wino tak aromatyczne, mocne, i delikatne, jak w roku zeszłym, i nie będzie zapewne lepszego w tym wieku.

Od brzegow Menu dnia 11 kwietnia.
(z teyże gazety.)

D. 10 b. m. odprawiła się w *Frankforcie* pierwsza sessya seymu związku niemieckiego, po przerwie obrad jego. Baron *Munch Billinghausen* złożył mianowanie siebie posłem przewodniczącym, a Hrabia *Buol Schauenstein*, poprzednik jego, doniosł, iż N. Cesarz Jegomość Austryacki uwolnił go od dalszego urzędowania.

Xiążę Leuchtenberski (*Eugieniusz Beauharnois*) będąc w święto wielkanocne na nabożeństwie w kaplicy nadworney w *Monachium*, tak zasłabł, iż się obawiano o jego życie. Wszakże starania lekarzy zapobiegły dalszym złym skutkom, i wspomniony Xiążę przychodzi do zdrowia.

Francya.

Paryż dnia 8 kwietnia.
(z Gazety Warszawskiey.)

Onegday pracował Król Jegomość z Hrabią *Villele*, u którego potem odprawiła się rada ministrów.

P. *Romilly* został mianowany dyrektorem taborów woyska pireneyskiego.

W Strasburgu oddalono razem trzech kommissarzy policyi.

Z powodu rozruchów zaszłych na teatrze w *Aix*, oddalono ze szkoły prawa 13 uczniów, między którymi jest synowiec Pana *Manuel*. Jeden z obywateli marsylíyskich, kazał syna swego, który był także w tey szkole, i należał do rozruchów, lecz nie wydawał buntowniczych okrzyków, zamknąć na 6 miesięcy, aby się nadal wystrzegał podobney nieprzyzwoitości.

Gdy Xiężna *Angouleme* przejeżdżała przez *Orleans*, kazała rozdać 1,000 franków tamecznym ubogim. D. 4 b. m. przybyła do *Poitiers*.

Nowa pożyczka, którą Xiążę *San Lorenzo* imieniem stanów hiszpańskich chciał zaciągnąć w *Londynie*, nie przyszła do skutku.

Zapewniają, iż zawarto układy z towarzystwem spekulantów holenderskich, względem dostawy znaczney ilości owsa dla woyska pireneyskiego. Zboże to ma bydź sprowadzone z *Amsterdamu* i *Antwerpii*, na okrętach do *Bajonny* i *Bordeaux*.

Niektóre gazety doniosły o rozruchach zaszłych w *Brest*; była to tylko mało znacząca sprzeczka pomiędzy mieszkańcami, a osadą tameczną. Władze mieyscowe w kilku minutach przywróciły spokoyność.

Na sessyi izby deputowanych d. 4 b. m. Pan *Bouville* zwrócił uwagę izby: jak niebezpiecznem jest rozdwojenie się członków wtenczas, kiedy tak bardzo potrzeba zgodności, przeciw wspólnemu nieprzyjacielowi. Stoicie WPanowie (rzekł) naprzeciw nieprzyjaciela, który ze wszystkich błędów korzystać usiłuje. Z tego powodu cofam moje wnioski względem poprawy *budżetu* i zupełnie oświadczam się za przyjęciem jego (brawo! brawo! zawołano). Jednomyślnie potem przyjęto wniosek kommissyi, aby 2 miliony 800,000 franków wieczystey prowizyi, na uposażenie izb, odłączono od długu, i wciągnięto do *budżetu* ministeryum skarbu. P. *Bazire* chwalił teraźnieyszych ministrów, a ganił tych, którzy im na rok jeden pomagać obiecali, o czem niedawno Pan *Labourdonaye* w mowie swojey namienił; przekładał nakoniec gwałtowną potrzebę połączenia się z prawdziwemi rojalistami. Panowie *Delalot* i *Labourdonaye* zapytali się mówcy: kto się ma połączyć z prawdziwemi rojalistami? P. *Bazire* odpowiedział: *Wszyscy*. Przyjęto daley wydatki 237 milionów 86 308 franków na opłatę prowizyi od długu narodowego i na fundusz umorzenia jego, oraz 25 milionów na listę cywilną i 9 milionów dla rodziny królewskiey.— Minister sprawiedliwości w głosie swoim zbijał zdanie Pana *Hyde de Neuville*, iż możnaby zmnieyszyć liczbę władz sądowych. Oświadczył oraz, iż niewypada uszczuplać pensyi ministrom, którą już od czasu przywrócenia Króla na tron, do połowy zmnieyszono. Dawniey bowiem minister interessów zagranicznych brał 400 000 fr., a teraz bierze tylko 150,000; pensya ministra sprawiedliwości wynosiła dawniey 200,000, a teraz wynosi 150,000 fran. Pan *Duvergier d' Hauranne* radził zmnieyszyć pensyą ministrom o 50,000 franków; twierdził, iż urzędnicy ci powinniby dać przykład oszczędności.

D. 5 b. m. zabrał głos minister woyny *Digeon*, i rzekł: „Mowa królewska, miana przy zagajeniu teraźnieyszego posiedzenia, włożyła na ministeryum obowiązek starania się o wszelkie potrzeby dla woyska, które wychodzi na woynę. Postanowienie Monarchy z d. 20 listopada nakazało zaciąg młodzieży z klassy roku 1822. Lecz te 40 000 ludzi ledwo mogą wystarczyć na uzupełnienie woyska podczas pokoju; potrzeba więc wybrać nowozaciężnych z roku 1823, dla utworzenia woyska odwodowego. Tym celem podaje projekt do prawa, który jeszcze Xiążę *Belluno* przed wyjazdem swoim do woyska przysposobił. Młodzież, do którey się ten projekt ściąga, pochwali go zapewne, bo będzie miała sposobność należenia jeszcze w tym roku, do działań woyskowych, a za to prędzey wróci do czynności cywilnych."— Wspomniony projekt, którego obrona Margrabiemu *Forbin des Issarts* jest polecona, obeymuje jeden następujący artykuł: *Młodzież która podług wieku swego należy do klassy roku 1823 i która podług prawa z dnia 16 marca 1818 dopiero w roku 1824 miała bydź wezwaną, może być powołaną w roku bieżącym, jeśliby potrzeba zachodziła.* Projekt ten oddała izba do biór do poprzedniczego roztrząsnienia, a potem zajęła się dalszemi obradami względem *budżetu*, i znaczną większością kresek przyjęła wydatek 200,000 franków dla ministrów stanu, 833 500 franków dla rady stanu.

Brest dnia 31 marca.
(z teyże gazety.)

Admirał *Hamelin* wyjechał ztąd do *Paryża*. Okręt liniowy, na którym krążył po morzu, został uszkodzonym przez burzę, i natomiast uzbraja się inny okręt liniowy *Eylau*, mający 80 dział.

Fregata *Flora*, stoi już w zewnętrznym porcie tuteyszym; dwie inne fregaty będą mogły za dwa tygodnie wyyść pod żagle. Oprócz tego uzbrajają się jeszcze 3 fregaty, któremi, jak słychać, Panowie *St. Priest*, *St. Simon* i *Cuviller*, dowodzić będą.

Wczora (pisze gazeta hamburska) ponowiły się dawnieysze rozruchy między stojącymi tu szwaycarami i mieszkańcami. Dziś mer wydał odezwę, przyrzekając, iż winni będą surowo ukarani.

Gazeta *Korrespondent Hamburski* donosi z *Bajonny* pod d. 3 kwietnia: główna kwatera Xięcia *Reggio* przeniesioną dziś została z *St. Jean de Luz* do *Urague* dokąd śpiesznie posłano żywność. Pierwsze dwie dywizye w dniach 7 do 10 przechodzić będą Bidassoę.

Paryż dnia 10 kwietnia.
(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Na wczorayszem posiedzeniu izby deputowanych, na którem znaydowali się wszyscy ministrowie, Vice Hrabia *Digeon* doniosł izbie imieniem królewskiem, iż woyska przeszły *Bidassoę* d. 7 b. m. udzielił uwiadomienie nadesłane rządowi przez majora jeneralnego armii. Uwiadomienie to, jest

następuiącey treści: „W główney kwaterze w *St Jean de Luz*, d. 7 kwietnia 1823, o godzinie wpół do czwartey zrana. Donoszę ninieyszem JW. Panu (zastępcy ministra woyny), że banda francuzkich i włoskich zbiegów, usiłowała wczora uwieśdź przez buntownicze pieśni i okrzyki, woyska królewskie, nad *Bidassoą* stojące, chcąc je do zbiegostwa nakłonić. Uyrzawszy jedno działo zawołali ci nędznicy: Niech żyje artylerya francuzka! Jenerał *Vallin* odpowiedział: „Tak jest niech żyje artylerya, ale i Król także! i natychmiast zakomenderował: ognia! W teyże chwili wysunęła się na przód kompania 9 półku lekkiey piechoty, i rozproszyła tych, których ogień kartaczowy oszczędził. Tym sposobem lepiey, niż zwykłym okrzykiem, niech żyje Król! dowiodły woyska miłości ku swemu Monarsze. JW. Pan znaydziesz załączone tu zeznanie 4 nieprzyiacielskich rannych, z którego można powziąć dokładne wyobrażenie o nędzy tych woysk posiłkowych, których rewolucyoniści hiszpańscy pomoc przyjęli. 8 zabitych i 4 ciężko ranionych, padło dnia tego ofiarą. Pomiędzy rannymi poznano francuzów *Mallet* i *Delamotte*, wplątanych w rozmaite spiski i t. d. (podpisano) major jeneralny, Hrabia *Guilleminot*. Po odczytaniu tego uwiadomienia nastąpiły głośne i powszechne okrzyki: *Niech żyje Król! Niech żyją Burbonowie!*

P. *Jouy*, apelował od wyroku, którym skazany został na jednomiesięczne więzienie, za umieszczony artykuł przeciw braciom *Faucher* w *Nouvelle biographie des contemporains*.

Przeciw Pana *Fievée* pisemku ulotnemu, które tak zaymowało uwagę, wyszły z druku. *Lettres d'un habitant du departament de la Nièvre*.

Hiszpanija.

Madryt dnia 25 marca.

(*z Gazety Ryzkiey Zuschauer.*)

12 obywateli małego miasta *Caravaca*, w Murcyi, uczynili ofiarę, kosztem własnym 140 ludzi uzbroić i odziać ku obronie kraju; pewna osoba na podobnyż cel darowała 150 par trzewików. Xiąże *San Lorenzo* i królewski hiszpański poseł *Adam Jabat*, zrzekli się na potrzeby oyczyzny, nie tylko swych pensyy poselskich, ale i wszelkich dochodów, przypadających im ze stopni cywilnych i woyskowych.

Małe oddziały Bessieresa korpusu miały śmiałość posunięcia się do *Alcala*, ztąd o 6 godzin drogi. Słychać, iż *Ulman* ma główną kwaterę w *Segorve*, a *Bessieres* w *Albacete*. Zdaje się, że planem jego jest, po przybyciu Króla do Andaluzyi, ciągnąć do wąwozów, *Sierra Morrena*, zkąd prawie niepodobna go wyprzeć: gdy tym czasem Ulman będzie się starał zbliżyć do stolicy.

D. 31 gazety nasze zawieraią raporta jenerałów, *Miny* i *Ballasteros*, odnoszących ciągle korzyści.

D. 1 kwietnia trzey naczelnie dowodzący jeneralowie, *Ballasteros*, *Abisbal* i *Morillo*, utworzyli przy swoich oddziałach woyska kompanie przewodników z insurjentów i gardystów, którzy przebaczenie otrzymali. D. 28 jenerał *Morillo* wyjechał do Gallicyi, dla objęcia dowództwa nad drugiem odwodowem woyskiem.

Raport z Gwadalaxary do Hrabiego *Abisbala* zawiera doniesienie o porażce dwóch, do *Bessieresa* należących hufców, *Pellogo* i *Batanero*, którzy obadway dostali się w niewolę. Rozchodzi się pogłoska, że twierdza, zwana dawniey *Sagunt*, dziś *Murviedro*, znowu zdobytą została, a Ulman został raniony lub poległ.

P. Beltran de Lis otrzymał pozwolenie od Hrabiego *Abisbala*, stanąć na czele hufców, kosztem swoim utworzonych, dla udania się ku *Murviedro*, w celu naprawienia nieszczęść, zrządzonych przez nowo wydane pisma, któremi on przyłożył się do obląkania mieszkańców Walencyi.

W Walencyi zabroniono w liczbie większey nad 3 ludzi stać na ulicy. Mieszkańcy muszą przez całą noc trzymać ogień w domu i t. d. Z 6000 ludzi z eskorty Króla, 4800 udaje się wprost z Andaluzyi do Walencyi.

Podług wiadomości z Barcellony, wyraża Korrespondent Hamburski pod 27, potwierdza się wzięcie Murviedro przez *Ulmana*.

Przybyły do *Perpignan*, taż gazeta wyraża, zbieg z twierdzy *Figueras* donosi, że Mina znowu ztamtąd wyjechał, i udał się do *Barcellony*; w tey twierdzy miał zostawić 2,500 i 4 do 5000 ludzi w S. *Felix de Guixols*; oba legiony, złożone z 2400 ludzi, wysłano do Massaoue, wsi na samey granicy. W dywizyi woyska wiary, tworzącey się w bliskości *Perpignan*, którą ma dowodzić Baron *Eroles*, liczą do 8000 ludzi. *Quesada* prócz tego ma mieć 1200 w *San Jean de Luz*, a 4000 mają bydź w biskayskich prowincyach.

Madryt dnia 29 marca.

(*z Korrespondenta Warszawskiego.*)

Tuteyszy dziennik *Universal* pisze: lud madrycki z boleścią i rozrzewnieniem patrzał na wyjazd Króla i rządu, lecz widział w tym kroku więcey skutku, niż z licznych zwycięztw.

Hrabia *Palma de Cesuola* i P. *Trampeo*, piemontczykowie, którzy, jak wiadomo, jako prości grenadyerowie w szeregach hiszpańskich stanęli, we własney oyczyznie skazani byli na utratę życia i majątku. Nie podlega wątpliwości, że jenerał *Ulman* odniosł znaczne korzyści nad konstytucyonistami, lecz niewiadome są dotąd szczegóły tego zwycięztwa: podług jednych doniesień miał zdobyć twierdzę *Soria* (dawną Numancyą), podług drugich zamek obronny *Murviedro* (starożytny Sagunt) o 4 mile od Walencyi.

Hrabia *Abisbal* wydał okolnik do obywateli, w którym zwraca ich uwagę na bliski koniec czasu oznaczonego dla tych, co z ogólney amnestyi korzystać zechcą. Szczególniey do tych oyców familii czyni odezwę, których synowie z rojalistami z mieysc rodzinnych wyszli.

O podróży królewskiey donoszą z *Le Viseo* pod dniem 28 marca, co następuie: „Dziś o godzinie drugiey z południa opuściliśmy *Val de Paignas* i stanęliśmy tu bez naymnieyszey przygody. Margrabia *Santa-Cruz* ludzież wszystka szlachta i właściciele dóbr tey prowincyi, oraz jey mieszkańcy, są naylepszym duchem ożywieni. Dziś mamy stanąć w *Vizello*, lecz nim tam dojedziemy, musiemy jeszcze przebyć dwie wioski. Król Jmć i Infanci mieszkają tu w starym pałacu, który naprędce na przyjęcie Monarchy przygotowano. Jutro udamy się do *la Carobria*" (To miasto leży już w Andaluzyi za górami Sierra-Morena)

Król miał wczora nocować z *Baylen*. Podróż polepsza zdrowie jego i Królowey. Przez całą drogę okazywane są Monarsze przez mieszkańców dowody przywiązania. Król zatrzymał tylko 1200 ludzi przy sobie, a 4800 żołnierzy, towarzyszących mu wyprawił do Walencyi na stłumienie powstania.

Dziennik *Expectador* donosi, że w dniu 31 marca, ostatni raz w Madrycie wyydzie, i że wydawcy wraz z drukarnią wyjadą do *Sevilli*.

Anglia.

Londyn dnia 4 kwietnia.

(*z Korrespondenta Warszawskiego.*)

Posłowie rossyyski i austryacki, w czasie pobytu swojego w *Brighton*, żyli z sobą nierozdzielnie, wyjechali ztamtąd d. 1 kwietnia, późnym wieczorem i przybyli do stolicy.

Z Gibraltaru donoszą, iż hiszpańska eskadra, złożona z okrętu liniowego *Azya*, fregaty *Cosido*, korwety *Aretuza* i brygu *Aquila*, pod dowództwem kontr-admirała *Vacaro*, krążyć będzie po śródziemnem morzu.

Sławny dyament, *Nassuk* znaydujący się teraz w ręku wschodnio-indyyskiey kompanii, 360 karatów waży, a wartuje 2,4(?)0,000 zł. pol.

Niderlandy.

Bruxella dnia 10 kwietnia.

(*z Gazety Pruskiey Stanu.*)

Król Jmość przeznaczył znowu 18,650 franków na reparacyą albo wybudowanie katolickich kościołów w południowych prowincyach.

Dnia 11 przejeżdżało tędy 14 goniów kupieckich z Paryża do Amsterdamu napowrót.

Gazeta warszawska zawiera z Amsterdamu pod d. 8 kwietnia: odebrano tu wiadomość z *Batavii*, iż w czasie wybuchnienia tamecznego wulkanu, Galang-Gan, 3083 ludzi utraciło życie. Na polach ryżem zasianych szkodę cenią do 10 milionów funtów szterl.

TURCYA.

Od granic tureckich dnia 4 kwietnia.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Cała osada turecka w Koryncie wsiadła na okręty i popłynęła do Azyi mnieyszey. Grecy ściśle dopełnili zawartey kapitulacyi, co nawet sami turcy przyznają. Grecy myślą o zaczepném działaniu przeciwko Macedonii. Kilka ich oddziałów weszło już przez *Termopile* do *Tessalii*; liczny korpus ciągnie z *Morei*, a inne korpusy nadeydą, gdy cały Peloponez zostanie oswobodzony. Rząd grecki mianował Xiążęcia Maurocordato naczelnym wodzem tey wyprawy; *Kolokotroni* pozostanie dla zasłony Morei. Wspomniony Xiąże walczy ciągle z woyskiem *Omera Vrione*, który udał się do twierdzy *Janiny*, dla uczynienia jak naylepszych przysposobień do obrony. *Maurocordato* chciał dowódcom albańskim polecić obleżenie tey twierdzy, a z *Bozarysem* posunąć się do Tessalii drogą, idącą z *Janiny* do *Laryssy*. Woysko tureckie cofa się już ku Macedonii. W *St. Catharina* przysposabia się druga wyprawa do *Kassandry*, gdzie także ma przybydź woysko z Idryi, i wspólnie posunąć się z tamtąd do *Saloniki*.

Urządza się w Peloponezie akademia narodowa, w którey cała młodzież, niemogąca jeszcze wojować z turkami, ma brać nauki.

W *Seres* uwięziono niedawno Arcy-biskupa i 34 znakomitych greków, co tém większą sprawiło trwogę, iż przyczyna tego kroku nie jest wiadoma. Rozchodzą się w tey mierze rozmaite pogłoski, lecz to tylko pewna, że uwięzienie nastąpiło po przybyciu tatara z *Saloniki*, wysłanego przez tamecznego *Beja*.

W gazecie warszawskiey czytamy: „Dzienniki francuzkie umieściły następujący list, pisany z Pera (przedmieścia chrześciańskiego w *Stambule*) przed wyjazdem Margrabiego *Latour-Maubourg* d. 27 lutego: „Spokoyność nasza bywa ciągle zaburzona, odtąd, jak maytkowie floty, która w tych dniach do portu zawinęła, na ląd wysiedli. Jest to zbiór łotrów i hultajów, których turcy *Golltiungi* nazywają. Zgraja ta rozpierzchła się natychmiast po naymniey ludnych ulicach, i skoro tylko zmierzchać się poczęło, obdzierała każdego przechodzącego. Jeden z mieszkańców, chcąc się bronić, ugodzony został gendżałem w samo serce. Sekretarza tuteyszego biskupa katolickiego znaleziono o północy, zamordowanego w własnem łóżku; zadano mu 17 ran śmiertelnych sztyletem. Młodzieniec ten był francuz. Poseł francuzki pisał natychmiast w tey mierze do urzędników tureckich, i odpowiedziano mu, iż wszelkie środki wyśledzenia sprawców tey zbrodni użyte zostaną. Nazajutrz kapitan Basza oświadczył posłowi, iż teyże nocy kazał udusić 20 łotrów, i mniema, że w tey liczbie zabóyca sekretarza pewnie się znayduje."

(*z Gaz. Rysk. Zusch.*) Jeśli można dać wiarę obszernemu raportowi, w gazetach niemieckich umieszczonemu, który zapewne napisany jest przez greka lub niemca, niedawno przybyłego z Grecyi; tedy wtargnienie turków do Morei, które grekom bliską zgubę zapowiadało, przypisać tylko należy obrotom Demetryusza Ipsylantego. On wielkiemi obietnicami, miał skłonić Odysseusza, ażeby bez przeszkody przepuścił turków przez Termopile; a gdy ci do Morei wkroczyli, rozgłaszał on wszędzie, że rząd grecki zaprzedał naród; a on chce ratować. Takim sposobem wezwał, aby się lud z nim łączył; ale nikt go nie słuchał. Grecy walczyli wprawdzie przeciw turkom, lecz nie pod nim, ale pod Niketas, *Turkożercą* zwanym, a plan Ipsylantego, wynieść się na Króla, poszedł niepomyślnie. Toż pismo zawiera ciekawe opisanie greckich dowódzców. O Kolokotronim tak wyraża: *Kolokotroni*, naymożnieyszy z dowódzców greckich jest walecznym. Taktyka, jego, równie jak i wszystkich dowódców greckich, jest prosta, i zależy na sztuce korzystania ze wszystkich trudności, które wkraczającemu nieprzyjacielowi położenie mieysca wystawia. Woyna tu prowadzona, jest codziennem drażnieniem nieprzyjaciela i głodem go morzeniem. Grecy prawie zawsze starają się ukryć za drzewem lub skałą przed nieprzyjacielskiemi kulami. *Kolokotroni* rozpoczął swóy wojenny zawód na czele nie wielu greków, którzy w Grecyi pod imieniem Kleptes są znani. Wnet mianowany był majorem w korpusie albańskim, który anglicy w *Korfu* mieli. W roku 1820 kiedy się znaydował w *Odessie*, wyszedł na półkownika. Zebrał znaczne bogactwa. Podczas zdobycia *Trypolizy* i *Koryntu*, on ze wszystkich greków naywiększe zebrał łupy. W Zante miał złożyć znaczne summy. Syn jego, młodzieniec z wielką chęcią doskonalenia się, ma pojąć jednę z córek sławney *Laskaryny Bobeliny*.

Laskaryna Bobelina, tak się wsławiła w Europie, że w ninieyszym opisaniu, choć pokrótce o niey namienić muszę. Roku 1821 d. 15 czerwca widziałem ją raz pierwszy w *Spezyi*. Jest to niewiasta, wieku lat 40, dość wysokiego wzrostu, który dla zbyteczney otyłości nie daje się postrzegać. Rysy twarzy są piękne i żywe, lecz od wyrazu mocnych namiętności nikną. Kibić jey i obeyście się w domowem pożyciu są proste: ale naymnieysza okoliczność ją zapala: wówczas rozwija się w niey zadziwiająca wymowa. Pochodzi ze znakomitego domu na wyspie *Hydrze*, miała dwóch mężów, oba byli kapitanami okrętu, i oba polegli w bitwie z rozboynikami algierskimi. Zostawszy wdową i panią wielkiego majątku, znakomity prowadziła handel. Okręty jey żeglowały pod banderą rossyyską. Na jey naywiększym brygu, *Agamemnon*, syn jey starszy dowodził. Za wybuchnieniem powstania greckiego, uzbroiła swe okręty, w celu krążenia, i na pokładzie *Agamemnona*, sama objęła naywyższe dowództwo, nad eskadrą. Podczas tych krążeń, zawsze szczęśliwych i zyskownych, odbiera wiadomość o wtargnieniu namiestnika Baszy do *Argos*, które mieczem i ogniem pustoszył. Wnet leci na ratunek spółziomkom, zbiera rozpierzchnionych, zagrzewa gasnącą odwagę, dostarcza oręża i żywności, uderza ze wszech stron na turków, i do ucieczki zmusza. W jedney z tych potyczek, syn jey, zagoniwszy się aż w szeregi nieprzyjacielskie, poległ. Turcy ucięli mu głowę, i w tryumfie przed swym wodzem nieśli. Na wiadomość o śmierci i zniewadze syna, stawa na czele zbroynych, naprędce zebranych, i leci na bojowisko, gdzie z nieszczęśliwego jey syna, jeszcze się krew toczy; z wściekłością na nieprzyjaciół wpada, i własną ręką trzech muzułmanów, na ofiarę jego cieniom, zabija. Po odniesionem zwycięztwie, przyrodzenie odzyskuje moc swoję. Wśród stosu trupów, nieutulona matka, ze łzami w oczach, szuka oszpeconego ciała swojego syna. Wypłaca mu dług ostatni miłości macierzyńskiey; a przemożona miłością oyczyzny, mężna w duchu, pisze do senatu spezyyskiego w tych krótkich słowach: „Syn móy zginął; Argos jest nasze."

Kurs wileński na assygnaty od dnia 18 apryla rubel srebrny 3 rub. 81 kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 60, stary r. 11 kop. 40, imperyał r. 37.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.
Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 48.

Wilno dnia 20 Kwietnia Roku 1823 v. s.

Teatr Wileński.

W przyszłą niedzielę tojest dnia 22 b. m. kwietnia 1823 r. nowo przybyła kompania Aktorow polskich, wystawi po pierwszy raz reprezentacyą Opery nowey czarodzieyskiey we 3ch aktach z niemieckiego tłómaczoney, z muzyką P. Millera pod tytułem: MOC ROZY ZŁOTEY.

Dzierżawa pocztowych stacyy.

1 *Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na wzięcie w dzierżawę wszystkich w Mińskiey Gubernii pocztowych stacyy od 1 stycznia 1824 do tegoż dnia 1827 roku, będą się odbywać targi pierwsze dwa w powiatach, a mianowicie teraz. 1823 roku.*

	Czerwca		Lipca
W dziśnieńskim powiecie	1	-	2
Wileyskim	4	-	5
Borysowskim	7	-	7
Mińskim	9	-	9
Ihumeńskim	12	-	12
Słuckim	15	-	16
Bobruyskim	18	-	19
Rzeczyckim	21	-	21
Mozyrskim	23	-	23
i Pińskim	25	-	26

a trzeci ostateczny w Skarbowey Izbie augusta 17 i dla przetargu 20 tegoż augusta; a zatem i raczą życzący przybywać na wyżey oznaczone terminy, pierwsze dwa do powiatowych miast do Marszałkow, a na ostatni kończący do Skarbowey Izby z dostatecznemi kaucyami. Dnia 31 marca 1823 r.

Sekretarz Arcimowicz.

---

1. W xięgarni uniwersyteckiey znayduje się do przedania: *Kalaidakusticon.* Divertissement musical pour les amateurs du Forte Piano renfermant plus de 214 Milions de Valces. Cena 1 r. 85 cop. sreb. czyli 12 zł. 10 gr.

Oświadczenie.

1 *Excerpt z Protokułu Potocznego Ziemskiego Ptu Słuckiego w dacie poniżey zapisanego oświadczenia, et eorundem pod pieczęcią tegoż powiatu stronie potrzebujący jest wydan.*

Roku 1823 dnia 24 miesiąca februaryi, przed aktami Ziemskiemi Ptu Słuckiego i całą powszechnością, oświadczenie, wespół z manifestem, imieniem Ur. Karoliny Krajewskiey Assesorowey Mińskiey, przy assystencyi męża WJPana Antoniego Krajewskiego Assesora, przeciwko sukcessorom po zeszłym Karolu Ronzym aptekarzu Nieswiskim, i jego wszelkiego tytułu kredytorom, za jakiemi kolwiek bądź inskrypcyami, obligami, dokumentami, czy donacyinemi pretensyami, do funduszu zeszłego Karola Ronzego mających, i za jakimkolwiek bądź przewodem prawa, w tradycyach, extenuacyach, czy inekwitacyach, fundusz po rzeczonym zeszłym z tego świata Ronzym (mianowicie kamienicę w mieście Nieswiżu, w oney aptekę ze wszelkiemi lekarstwy i naczyniami, oraz ruchomością i sprzętami, również tegoż i folwark dziedzictwa Ronzego, w territorium miasta położenie mający czy też za testamentem, lub zapisem, possydujących i possydować mających, jako też przeciwko WJPani Ronzyney aptekarzowey, żony zeszłego, dziewiątey klassy aptekarza Karola Ronzego, żadnego wniosku do massy funduszu dla zmarłego męża nieprzynoszący, z referencyą do oświadczeń w wielu subsseliach prawnie poczynionych, i rozpoczętego w kommissyi dla roztrząsnienia interessow po zeszłym Xięciu Dominiku Radziwille Ukazem Naywyższym ustanowioney, processu, do zapadłych. i nastać mających, w oney kommissyi dekretow, jak równie, do wszelkich dowodow, i obligacyinego dokumentu, cum omni evictione, na 20,000 zł., czyli 3,000 rubli sr., oświadczający się, w roku 1815 upłynionym wydanego, zanosi się w rzeczy następney oto: iż zeszły Karol Ronzy zostawszy oświadczającey się winnym powiedzianą summę 3000 rubli sr., a niemając czem oddać in paratis w roku 1815, wydany sobie od JW. Chodźki byłego Prezydenta Sądu Gł: Guber. Min. i plenipotenta massy, po Xięciu Dominiku Radziwille dokument obligacyiny, na tę ilość rokognoskowany, oświadczającey się, w sposobie zaspokojenia, czyli też opłaty należności przelał, i przelewnym tymże dokumentem, pewność uzyskania rzeczoney summy i ewikcyą na wszelkim swym majątku zabespieczył, jakowey summy nietylko że dotąd opieka i prokuratorya massy funduszu po zeszłym Xięciu Radziwille nieopłaciła, owszem bardziey pozywając zeszłego Karola Ronzego przed Sąd Kommissyi Radziwiłłowskiey, z adcitacią oświadczającey się, dowodzi nielegalność obligacyinemu dokumentowi, czyli fałszywie podane przez zeszłego Ronzego rachunki, z których wynikł oblig, przeto ani kapitału, ani procentu, przez siedm lat oświadczającey się, taż Opieka i Prokuratorya nie oddaje, co wynosi górą na 30,000 zł. srebrnych, przeto oświadczająca się mając dług pierwszy, aby nietraciła na prawie, naysolenniey protestuje, że jako takowy pomieniony dług z zupełną ewikcyą, oparty na wszelkim majątku Karola Ronzego, tak całą należność i straty, oraz procederowe expensa do funduszu jego, czego massa Radziwiłłowska nieopłaci przez prokuratoryą, obraca, i na onym, oraz tych którzy takowe zapossydowali, poszukiwać będzie, a wszelkie zapisy, testamenta, donacye, przez zeszłego Ronzego ku krzywdzie oświadczającey się, i nieprawnie poczynione, za nieważne uznaje, ogłasza, i wszelkim kredytorom, i pretensorom, etiam za konwikcyami interwencyą w dopominkach zapowiada, jakowe oświadczenie oddając do akt Ziem. Ptu Słuckiego, własną podpisuję ręką, i one żądam mieć umieszczone dla opublikowania, w Kuryerze Litewskim Gazety Wileńskiey. U tego oświadczenia podpis następny, Jan Szysztowski.

Zgodziłem z Protokółem potocznym Ignacy Kuncewicz Regent Ziem. Ptu Słuckiego.

Roku 1823 marca 3 dnia: Takowe oświadczenie dozwala się przyjąć do Redakcyi Kuryera Litewskiego gazety Wileńskiey.

Maciey Bułhak Podręndek Z. P. Słuckiego.

---

1. Na urzędzie Ziemskim Ptu Wileńskiego, WJPan Thadeusz Rewieński były Sędzia Graniczny Wileński uroczyście manifestuje WW. JPaństwa Ignacego i Teressę z Reuttow Byczkowskich Sędziow Granicznych Wileńskich oto: obżałowany Byczkowski w roku 1806 dnia 1 xbra dokumentem swoim zrzecznym w Aktach Grodu Wileńskiego na dniu 24 tegoż roku i miesiąca przyznanym, ustąpił possessyą emphiteutyczną Starostwa Jankun w ptcie Wileńskim położonego, na osobę żony swojey obżałowaney Teressy Byczkowskiey, ktora w roku następnym 1807 miesiąca apryla 23 dnia podpisanym a 28 eorundem w Grodzie Wileńskim przyznanym dokumentem przelewnym, służące sobie prawo emphiteutyczne, i possessyą Jankun lat 29 po wyliczeniu i odebraniu gotowey summy rubli srebrnych 6,000, oraz po osobnym wynagrodzeniu pokazanych pretensyow i nakładow, transfundowała na osobę żalącego się Rewieńskiego, i przez dokument

własny przyjęła obowiązki (jak wyraża jey prawo w słowach: „Z powodu wyszłego Naymiłościwszego Ukazu, i przezeń dozwolenia subarendowania tegoż Starostwa, za wiadomością Skarbową, stosując się do tegoż Ukazu rzeczone Starostwo z jego własnościami cedować za wiadomością i zezwoleniem Skarbu postanowiłam, jakoż mając jeszcze za przywilejem wyżey datowanym lat 29 czasu dzierżenia, gdy za erekcye wszystkich budowli, i ulepszenie tego Starostwa zapłacone przez nas WJPanu Bobanowi rubli 6,000 WJPan Tadeusz Rewieński Regent Ptu Słuck. mnie powrócił, i zupełnie za moje wydatki na dobro tegoż Starostwa łożone uspokoił, przeto ja Byczkowska Starościna Jankuńska possessyą Starostwa Jankuńskiego za przywilejem do zupełności lat pięćdziesięciu należną lat 29, z całą tego Starostwa obszernością, z poddanemi, intratami, i ze wszystkiemi nakładami, owo zgoła z tém wszystkiém, co do tego Starostwa należy, na osobę WJPana Rewieńskiego zrzekam się, ceduję, i przelewam, rządzić, dysponowac etc. temuż W. Rewieńskiemu wolność nadaję, z opłacenia summy 6,000 rubli srebrnych W. Rewieńskiego kwietuję, salwy zwrótu do tegoż Starostwa, mnie, mężowi mojemu, i sukcessorom naszym niezachowuję, warunki obowiązki z ewikcyą przez WJPana Bobana w dokumencie nam od niego wydanym opisane, w całem ich brzmieniu W. Rewieńskiemu przelewam i przenoszę, i toż Starostwo do dzierżenia W. Rewieńskiemu oddając, o potwierdzenie tego mojego ustąpienia, gdzie należy wystarać się podług przepisanych stopniow przyrzekam etc." Załący się Rewieński obezpieczonym będąc i wypłatą całkowitey summy jak się umówił, i z którey został tymże dokumentem pokwietowany, jak równie zaręczeniem tak mocnym przez dokument przyznany, że obżałowana Byczkowska za wiadomością i zezwoleniem Skarbu wydała cessyą, oraz że o approbatę takiey subarendy gdzie należy wystara się, i nakoniec że ewikcyą odpowiednią dwóletnim intratom z pełnym oney walorem przelała, niemógł się spodziewać, aby obżałowani Byczkowscy oboje razem postąpili w przeciwność Ukazowi 1806 roku dnia 17 junii o prawidłach arendownych naywyżey konfirmowanemu, i własnym obowiązkom przez dokumenta przyznane przyjętym i zaręczonym. Czas odkrył co innego, to jest: że obżałowani Byczkowscy zapewnioney przyznanym dokumentem approbaty, na odstąpienie Jankun dla Rewieńskiego niezyskali, a tak wielką wziąwszy gotową summę, przekazanego prawa emphiteutycznego i wyyścia lat 29 subarendowaney possessyi Jankun nie zabezpieczyli, przez co narazili na mnogie koszta, i w ostatku na to: że majątek Jankuny jako bez approbaty na Skarb odebranym został. A gdy po odjęciu possessyi Jankun z ogólnym tego folwarku ulepszeniem, budowlą i posiewem, w roku 1820 od żalącego się Rewieńskiego; Skarbowa Litew. Wileńska Izba nową ogłosiła licytacyą, w tę porę W. Konstancya Rewieńska żalącego się żona, jedynie w celu ochronienia znacznych awansow na gospodarkę i nową budowlę w tym majątku wyłożonych, jako przed rozwiązaniem jeszcze cessyi na Jankuny służącey, położyła swóy własny załob czyli ewikcyą w gotowych pieniędzach; Jankuny zalicytowała, i podniosła wyżey nad dawne dochody co rok po rubli srebrnych 198 kop. 78. Którą licytacyą Rządzący Senat Naywyższym Ukazem roku 1820 miesiąca septembra 30 dnia wydanym utwierdzić raczył. O ważność zaś prawa emphiteutycznego poszła rzecz do rozwiązania w Ministerstwo Finansow, gdzie JW. Minister Finansow Ukazem roku 1822 miesiąca junii 3 dnia wydanym postanowił w słowach: „A za siem dzierżawu Jankuny ostawit w nastojaczczem sodierżanii u szlachtianki Rewieńskoy, bez wsiakoho i zpłotymych jeju w Kaznu dochodow, w upłatu oznaczennoy niedoimki zaczetá, po tomu czto Byczkowskije peredaczeju sieho imienia w sub arendu, naruszyli Wysoczaysze konfirmowanye w 17 dień junia 1806 hoda arendnyja prawiła i potierali czrezto wsie swoje na onoje imienie prawo." Na takowym Ukazie stracili obżałowani Byczkowscy swoje prawo z własney winy. Lecz obok z momentem wydania na osobę żalącego się Rewieńskiego cessyi prawa emphiteutycznego, przez własny także postępek i nieuzyskanie approbaty zruynowali exekucyą ustępczego dokumentu, bo niespełnili przyjętych obowiązków. A zatem w rzeczy tak widoczney i czystey nic zgoła osłonić ich nie może od powrótu żalącemu się Rewieńskiemu wziętey summy z procentami dotąd we dwoje wynoszącemi, i od wynadgrodzenia wszelkich szkod i strat poniesionych. Nadto Ukaz Rządzącego Senatu w roku idącym 1823 dnia 1 februaryi za N. 3,123 do Skarbowey Litewsko Wileńskiey Izby nadesłany wyraża: że Rządzący Senat pierwszym swym Ukazem 1820 roku dnia 30 7bra raczył utwierdzić licytacyą Starostwa Jankun za Rewieńską i polecił Skarbowey Wileńskiey Izbie wydać arendowny dwónastoletni kontrakt, za ogłoszeniem zaś upadku prawa emphiteutycznego Rządzący Senat na prośbę teyże Rewieńskiey raczył ją uwolnić przez słowa: „Prykazali wysze złożennoje Hospodyna Ministra Finansow mnienije o uwolnienije szlachtianki Rewieńskoy od zakluczenija s nieju kontrahta na sodierżanije dierżawy Jankun, na izjaśnienom w tom mnienij osnowanij utwierdit." W takim stanie interessu, sprawiedliwość sama wskazuje szukać repetycyi i powrótu na obżałowanych Byczkowskich tych pieniędzy, które jedynie w nadziei istnienia prawa emphiteutycznego przez lat 3 nad dawne dochody zostały podwyższone i wypłacone, to jest rubli srebrnych 596 kop. 34 oraz o dalsze koszta i straty. Ze zaś obżałowani Byczkowscy pokonani własnemi opisami i obowiązkami których niewypełnili. Pokonani także siłą Ukazu 1806 roku dnia 17 junii o prawidłach arendownych konfirmowanego, przeciwko któremu z własney winy wykroczyli; nakoniec pokonani Ukazem JW. Ministra Finansow roku 1822 dnia 3 junii wydanym, który wyjaśnia spełniony przez obżałowanych postępek przeciwko prawu, i unieważnia ich do Jankuńskiey possessyi władność, wreszcie pokonani Naywyższym Ukazem Rządzącego Senatu w roku idącym 1823 dnia 1 febr. nastałym, że Rewieńska z ręki Skarbu zostawała na possessyi w Jankunach i dopiero jest od teyże dzierżawy uwolniono. Jednak wbrew temu wszystkiemu i samey prawdzie idąc, odbiegają od

należney satysfakcyi, co bardziey niepokazując na żalącego się Rewieńskiego i jego żonę w naymnieyszym względzie dla siebie zawinienia, czują przyjemność krzywdzić opinią żalących się, brać się do wszelkiey niesłuszney prosekucyi, i niewinnie wciągać do pieni napastney żonę żalącego się W. Rewieńskę. Taki krok niezgodny ani z widocznym rzeczy stanem, ani ze słusznością nietylko na Sądzie Publiczności, lecz i w każdey magistraturze nie zjedna obżałowanym Byczkowskim zalety, i to pobudza żalącego się Rewieńskiego publicznie nawzajem odkryć, jakiego doświadczył od obżałowanych Byczkowskich zawodu, i jaką ma u nich należność podług ich własnego opisu, o którą własność swoję, o szkody i straty, rówo koszta i krzywdę w mieyscu należnym wedle porządku prawa że się dopomnieć nie zaniedba, oświadcza, i wszystkie obżałowanych Byczkowskich nieprawne działania manifestuje, oraz o poświadczenie wolności podania do Gazet Kuryera Litew. nimeyszego manifestu Sądu upraszając, własną ony podpisuje ręką. Działo się w Wilnie roku 1823 miesiąca kwietnia 6 dnia. Thadeusz Rewieński były Sędzia Granicz. Wileń.

1823 miesiąca kwietnia 16 przed Sądem Ziemskim Powiatu Wileńskiego stanąwszy obecnie Regent Ziemski Zawileyski WJP. Michał Tynkhauz ninieysze oświadczenie dla wpisania do protokułu podał, które że przyjęte i zapisane oraz w Kuryerze Litewskim może bydź zamieszczone, Sąd Ziemski Wileński zaświadcza. Prezydent Ziem. Ptu Wileń. Michał Sawicki. Wileński Ziemski Sędzia Aloizy Jasieński. Sędzia Ziem. Wileń. Jan Pisanka. Regent Zieńskowicz.

---

1 *Niżey podpisany awizuję; iż otrzymany został przezemnie i moją żonę dnia 16 aprila b. r 1823, na Star. Gierszonie Josielowiczu B yraku oczewisty dekret w Sądzie Magistratu Wilń., wskazujący r. sr. 239 kop. 66⅔, tudzież as. r. 200, z terminem oddania 10 julii 1823 roku, a w razie nieopłacenia, z wolną extenuacyą kamienicy w Wilnie leżącey na ulicy Zmurdzkiey należney do debitora jego wszelkich dalszych funduszow z wyprzedażą ruchomości i z wzięciem samey osoby na publiczny wyrobek. Celem więc przecięcia zawładania tegoż majątku przez kogo innego, czyni się ninieysza dla Publiczności awizacya. W imieniu swoim i żony podpisuję. Antoni Siewruk.*

Takową awizacyą może redakcya w Gazecie umieścić. Wincenty Malinowski B. M. W.

Arenda.

1. Kommissya Sądowa educacyyna dla Gubernii Wołyńskiey, Podolskiey i Kijowskiey w Krzemieńcu ustanowiona, uwiadamia PP. Obywateli, iż na trzyletnią arendowną possesyą dóbr edukacyynych części wsi Czemerowiec Guberni Wołyńskiey w Powiecie Kamienieckim leżącey, odbywać się będzie w mieyscu zasiadania Kommisyi ninieyszey w dniach 21, 23 i 25 maja r. b. 1823. publiczna licytacya. Część pomieniona wsi Czemerowiec przynosiła dotąd Funduszowi edukacyynemu roczney intraty r. sr. 370. Possesya zaczynać się ma od dnia 12. czerwca r. b. 1823. Nie będzie zapisanym na licytanta kto nie złoży summy r. sr. 100 lub dostateczney na nią pareki, że się od postąpioney przez siebie przy licytacyi summy nie cofnie, i kto nie okaże pewnego własnego funduszu lub ewikcyi na summę wyrównywającą téy, jaka przy licytacyi na roczną Intratę postąpioną zostanie, a to na odpowiedzialność za dopełnienie kontraktu i pretensye gruntowe. O bliższych warunkach, równie jak o stanie dóbr, każdy będzie mógł zasiągnąć wiadomość w kancelaryi Kommisyi ninieyszey. Dat. w Krzemieńcu dnia 13 kwietnia 1823 roku.

Komm. Sądowy eduk. Raciborowski.
Pisarz Kom. Franciszek Skarbek Rudzki.

Oświadczenie.

1. Treść oświadczenia zapisanego w aktach ziemskich wileńskich na dniu 10 kwietnia teraźnieyszego roku przez Sędziego Nowogrodzkiego Józefa Kobylińskiego, w obronie od niewłaściwego poszukiwania ze strony W. Stolnika Troc. i Kawa. Józefa Wazgirda, wyrażonego szczegółowie w zapozwie edyktalnym przed Sąd Exdywizorski w dobrach Alexandryi w Gubernii Mińskiey powiecie Dziśnieńskim odbywający się, jakowym zapozwem powołany został niewłaściwie do Sądu Exdywizorskiego wyżey wzwienionego i Sędzia Kobyliński z powodu: iż ma we władaniu swojem starostwo Mereckie, oraz miasteczko Merecz, w którém do niejakichści placow, domow, gruntow, i jezior, oraz sum nazwanych dopłatkowe, W. Stolnik Wazgird formuje pretensyą; jakowe poszukiwanie, że jest nieprawne i niewłaściwe, Sędzia Kobyliński w oświadczeniu wyżey datą wzmienionem pojaśnił, i pretensyą W. Stolnika Wazgirda zbijające dowody obszernie wypisał. Zastrzegł oraz, że za niewłaściwe powołanie do Sądu, i narażenie na koszta tenże Sędzia Kobyliński kar przepisanych prawami poszukiwać nieomieszka. Broniąc zaś własność Skarbową od niewolnego poszukiwania należne otem przedstawienie do władzy rządowey uczynił. Oświadczenie takowe przez ś. Sędziego Granicznego Nowogrodzkiego podpisane i do protokułu akt Ziemskich Wileńskich na dniu 10 ter. mca przez niżey podpisanego podane, a przez Rejenta Zienkowicza poświadczone, i do zamieszczenia w gazecie Kuryera Litewskiego pisemném dozwoleniem Sędziego Grodzkiego Wileńskiego Karola Romanowicza upoważnione; interesowane strony w aktach Ziemskich odczytać raczą, i na ten cel ninieyszy wypis treści takowego oświadczenia do publiczney wiadomości przez gazetę podaney, z polecenia aktora podpisałem. w Wilnie dnia 17 kwietnia 1823 roku. Józef Kołłb Regent Głównego Komitetu potrz. woy.

Takowe oświadczenie w Kuryerze Litewskim może bydź umieszczone. Jan Pisanko Sędzia Ziem. Wileń.

---

1. *W Domu W. Korwela za klasztorem PP. Wizytek przy ogrodzie spacernym znaydują się pokoje do najęcia na całe lato lub miesięcznie ze wszystkiemi wygodami. O cenie dowiedzieć się można u właściciela domu.*

---

1. *M. Blumenreich nadworny Szweryński Optykus, ma honor szanowney Publiczności donieść, że znajome i naylepszego gatunku instrumenta optyczne, a mianowicie okulary dla wzroku osłabionago, ze szkła koronnego i tak nazwanego flintglas, ma do zbycia. Ponieważ zaś wszystkie jego szkła, ściśle podług prawideł sztuki są*

)1(

szlifowane, żaden wiec z kupuiących, pogorszenia wzroku, co po większey części Norymberskie i fabryczne ciągną za sobą obawiać się niema potrzeby. Znayduią się nadto u niego lornetki pojedyncze i podwóyne, perspektywy teatralne, zwierciadła wklęsłe i wypukłe, lunety, termometra nayakuratnieysze i t. p. Przytém za cenę pomierną przyymuie do reparacyi wszelkiego gatunku narzędzia optyczne. Mieszka w domie Michela, naprzeciw Ratusza.

Przedaż Koni.

1. Koń kareciany rosły kasztanowaty, oraz wierzchowe należycie wytresowane 4, za pomierną cenę są do zbycia w domie W. Buczyńskiego Prezydenta na przeciw Bosaczek, basztarda zaś już używana ale letka i pakowna do podróży u fabrykanta Ruchackiego w domie JW. Tyszkiewicza pod Trocką Bramą.

3. W klasztorze Bazyliańskim Wileńskim zginął tom 20 Historyi Kościelney par Mr. Fleury, na karcie tytuł tego dzieła wyrażającey, wydrukowane jest imie i nazwisko tego, do kogo ten tom należy, komuby się on dostał, niech będzie łaskaw zwrócić go właścicielowi, ubolewającemu mocno nad uszczerbkiem tak pięknego dzieła: uprzeyme podziękowanie odbierze.

3. Podaje się do powszechney wiadomości że ktoby życzył mieć pokoje, salle i t. p. malowane w naynowszym guście i deseniach włoskich i francuzkich, raczy się zgosić do malarza franciszka Valizi, mieszkającego przy ulicy Zamkowey w domu kapitulnym pod N. 141, któren przyrzeka spiesznie za pomierną cenę każdego z żądających zadowolnić.

3. Ponieważ Hirsza Zelikowicz Braten w roku ominionym 1822 zapożyczywszy u mnie niżey podpisanego rubli srebr. sześćset Nro r. s. 600 w jakowey summie w roku jeszcze 1822 wydał prawo zastawne na kamienicę swą na ulicy Franciszkańskiey pod N. 360 i sam przez urzędową intromissyą do posessyi doprowadził, lecz słyszeć się mnie daje, jakoby Hirsza Zelikowicz oną chce przedać lub w zastaw wypuścić, a zatym przez ninieysze pismo ostrzegam każdego, aby nikt nierobił żadnych układów, jako już ta kamienica do momentu wypłaty summy w górze wyrażoney do niego nie należy. Dat roku 1823 apryla 16 dnia. Jan Zaba b. Prezydent Sądu Głównego Komandor i Kancl.

Roku 1823 mca apryla 16 dnia Redakcya może umieścić do Gazet Kuryera Litewskiego poświadczam. Michał Sawicki Prezydent Ziem. Ptu Wileńskiego.

3. Niżey podpisana przez ninieyszą awizacyą w Gazetach Kuryera Litew. Publiczność zawiadamia. Iż własny dom dwupiątrowy pod N. 64 na zaułku św. Kazimierskim położony, w którem wygodnych mieszkań znayduje się siedem, szynk od ulicy, sklepy, staynie, wozownie, oraz studnia; słowem ze wszystkiemi do gospodarki potrzebnemi wygodami, a także nie małym fruktowym ogrodem, do przedania za cenę zł. pol. 26,000 Przeto ktoby życzył z Publiczności takowy dóm nabydź raczy zgłosić się o umowę ony do właścicielki, w temże domie mieszkającey niżey podpisaney. Dat apryla 15 dnia 1823 roku. Anna Osiecimska.

3. Kocz nie wiele używany na 4 osoby znayduje się do przedania w domu Prałata Kontryma na ulicy Zamkowey pod N. 154 pod wiedzą Jozefa Stangreta.

3. Sąd Taxatorsko-exdywizorski dekretem Remisyynym Ziem. Trockim na rozdział obecnych majątków wdowy Heleny Jakowlewowey Komisynierowey determinowany, do folwarku Pilekiszek zebrany, przeniósł juryzdykcyą do miasteczka Merecza, gdzie place pod rozdział idące znaydują się, następnie dnia 7 lutego teraź. 1823 roku pod stannością stron wielu wstępne poczynił wyroki, komportacyą do kancelary Ziem. Troc. i pomiarę zadeterminowawszy, juryzdykcyą do dnia 10 następującego maja odłożył, na który czas iżby wszystkie interessowane strony z pretensyami jawiły się, pod warunkiem zapisać się mającey amissyi zastrzega. Sędzia Ziem. Troc. Józef Rossochacki Exdywizor. Prezydujący Seweryn Godaczewski S. Z. T. i Exdywizor. Józef Sokołowski S. G. T. Exdywizor. Augustyn Łukaszewicz Regent Ziemski.

Cena produktów na rynkach wileńskich. Niepołożone liczby znaczą, że tych produktów nie było.		Dni Targowe, Kwiecień, Piątek dnia 20: srebrem ruble	srebrem kop.	assygnat. ruble	assygnat. kop.
Beczka litewska mająca garcy litewskich 144.	Zyta suchego	13	—	52	—
	— surowego	14	—	48	—
	Pszenicy ozimey	15	—	60	—
	— — jarey	—	—	—	—
	Jęczmienia	10	—	40	—
	Owsa	7	—	28	—
	Gryki	—	—	—	—
	Grochu	—	—	—	—
	Bobu	—	—	—	—
	Siemienia lnianego	—	—	—	—
	— — konopnego	—	—	—	—
	Krup jęczmiennych	17	55	70	20
	— owsianych	22	$13\frac{1}{2}$	88	$63\frac{1}{3}$
	— gryczanych	32	25	129	—
Pud Rossyyski.	Łoju wołowego surowego	2	—	8	—
	— — — topionego	4	—	16	—
	Miodu przaśn. z woskiem	4	—	16	—
	Wosku topionego niebielon.	22	—	88	—
	Swiéc woskowych białych	25	—	100	—
	— — — żółtych	22	—	88	—
	— łojowych przywoźnych	3	50	14	—
	— — — tu robionych	4	—	16	—
	Włókna towarnego lnu	—	—	—	—
	— — — — pieńki	—	—	—	—
	Siana muroźnego	—	35	1	40
	— błotnego	—	25	1	—
	Faska masła 6 garcowa	4	—	16	—
	Soli kuchen becz. gar. lit. 48	9	—	36	—
	Piwa krajow. becz. 40 garc.	5	60	22	40
	— dubeltowego	12	—	48	—
	Ptastwa po parze indyków	—	—	—	—
	— — — — kur	—	—	—	—
	— — — — gęsi	—	—	—	—
	— — — — kaczek	—	—	—	—
Od 15 kwietnia do 22	Chleba razowego funt 1	—	$1\frac{5}{6}$	—	$7\frac{1}{3}$
	— — pytlowego przedn.	—	5	—	20
	Mięsa funt 1	—	3	—	12
	Wódki garniec 1	—	80	3	20

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 48.

Wilno dnia 20 Kwietnia Roku 1823 r. s.

О вызовѣ кредиторовъ и должниковъ.

2. Наслѣдники покойной Генералъ Аншефши Графини Софіи Константиновны Потоцкой, скончившейся 12го Ноября 1822го года въ городѣ Берлинѣ, какъ для разбора и приведенія въ извѣстность дѣлъ ея, такъ и для распоряженія имѣніемъ отъ нее имъ завещаннымъ, составили въ М. Тульчинѣ Подольской Губерніи изъ избранныхъ ими особъ полюбовную Коммисію, подъ наблюденіемъ одного изъ назначенныхъ духовнымъ завѣщаніемъ душеприкащиковъ, Главнокомандующаго 2 Арміею Генерала отъ Кавалеріи Графа Витгенштейна, отъ котораго симъ и приглашаются кредиторы и должники покойной Графини Потоцкой являться въ упомянутую Коммисію, отъ припечатанія сего объявленія во всякое время, въ теченіе девяти мѣсяцовъ, первые съ законными документами для учиненія добровольной сдѣлки объ удовлетвореніи ихъ претензій, последніеже для уплаты долговъ. Причемъ объявляется, что по прошествіи означеннаго срока, никакія претензіи, на имѣніи не обезпеченныя принимаемы уже не будутъ, а о взысканіи долговъ представится куда слѣдуетъ.

Генералъ отъ Кавалеріи Графъ Витгенштейнъ.

2. Sukcessorowie zmarłey Jenerałowey Anszefowey Hrabiny Zofii Konstantynówny Potockiey, zmarłey dnia 12 nowembra 1822 roku, w mieście Berlinie, równie dla rozpoznania i wyświecenia jey interessów, jakotež dla rozrządzenia majątkiem po niey testamentem dla nich zapisanym, uformowali w M. Tulczynie, w Gubernii Podolskiey, z wybranych przez się osób, Kommissyą Polubowną, pod dozorem jednego z naznaczonych testamentem exekutorów, Główno dowodzącego 2gą armiją, Jenerała Kawaleryi Hrabiego Wittgensteina, który ninieyszym wzywa kredytorow i dłużników zmarłey Hrabiny Potockiey, ażeby się stawili do pomienioney Kommissyi, od wydrukowania tego wezwania, w każdym czasie, w przeciągu dziewięciu miesięcy, pierwsi z prawnemi dokumentami dla zrobienia dobrowolnego układu, ku zaspokojeniu ich pretensyy; drudzy zaś dla opłacenia długow. Przyczem ogłasza się, że po upłynieniu pomienionego terminu, żadne pretensye, na majątku niezabezpieczone, przyjętemi zgoła nie będą, a względem uzyskania długow, uczyni się prezdstawienie, gdzie należy.

Jenerał Kawaleryi Hrabia Wittgenstein.

Optyczne Instrumenta.

2. Niżey wyrażony ma zaszczyt Wysokiemu Państwu, Wielebnemu C. K. Stanowi woyskowemu i Szanowney Publiczności ninieyszym donieść, iż przybył tu ze składem wybornych i gustownych towarów, które za naysłusznieysze ceny do sprzedania ofiaruje. Osobliwie zalecenia godzień jest wielki angielski achromatyczny Teleskop, $31\frac{1}{4}$ stóp. długości mający, na podstawie. Powiększanie tego wielkiego, sztucznie zrobionego, 11 szkłami opatrzonego instrumentu jest trojakie; naymocnieysze jest 485 razy; przemiar szkła objektowego jest 3 cale, który to instrument osobliwie do astronomicznych obserwacyy jest usposobiony. Oprócz tego znaydują się u niego także każdey wielkości, aż do naymnieyszego gatunku, teleskopy, różnego gatunku okulary, a to ze szkła naycieńszego, podług regur sztucznie szlufowanego, według potrzeby każdego oka; daley okulary nowego wynalazku, przy których z naywiększą dogodnością zasłony od słońca i światła się znaydują; oraz wszelkiego gatunku botaniczne mikroskopy, szkła powiększające, wszelkiego gatunku perspektywy, między któremi całkiem nowe achromatyczne, które tak są urządzone, że bez odkręcania szkła, w różnym kierunku mogą bydź używane, perspektywy teatralne nowego gatunku, szkła do czytania, źwierciadła wklęsłe do palenia i cylindrowe; czarne i białe źwierciadła do miniatur, których także do rysowania używają, okrągłe i podługowate pryzma, kony i t. p., nakoniec nowo wynalezione szkła do strzelania do celu; mikroskopy słoneczne, różnego gatunku, latarnie magiczne i kamera obscura, za pomocą którey przedmioty w odległości 8 kwadratowych godzin odrysowane bydź mogą. Można także u niego dostać: angielskie mierniki do płótna, przednie instrumenta do rysunków, i dobrego gatunku wag na wino, piwo, wódkę i t. p. Ma też machinę do szlifowania do użycia każdego. Nakoniec dostać u niego można naynowszego gatunku maszyn do zaświecania czyli zapalania w naywiększey doskonałości. Dobre ułożenie onych nie każe się obawiać reparacyi, a powierzchowność mają w naynowszym guście. Zepsute optyczne instrumenta naprawia on za mierną cenę, a jego towary na żądanie do pomieszkania każdego zaniesione bydź mogą. Mieszka w domu P. Aptekarza Schulza, na ulicy Niemieckiey. Konrad Regensburger, Optyk z Bamberga.

Pozew.

2. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Excerpt z protokułu potocznego Ziemskiego Ptu Słonim. oświadczenia, poniżey wypisującego się pod pieczęcią urzędową Ziemską Słonimską roku teraźnieyszego 1823 miesiąca februaryi 15 dnia, stronie potrzebującey za N. 47 wydany.

Roku 1823 miesiąca februaryi 15 dnia, oświadczenie imieniem WJPana Ferdynanda Borzymowskiego Prezydenta Ziemskiego Słonimskiego czyni się z takiey rzeczy. Zeszły Józef Ginett Sędzia Graniczny Wileński, będąc administratorem majątku Michaliszek pod extynuacyą summy funduszowi edukacyynemu należney, będący; gdy pokazaney intraty wybierać niemógł, zrobił z JWW. i WW. wierzycielami, lokacye na Michaliszkach mającemi, w dniach 27 stycznia, i 15 lutego 1821 roku konwencyyne dokumenta, przez które lokatorowie intratę z Michaliszek do Kommissyi edukacyyney, i na kościoł Michaliszski wnosić się powinną, do summy złot. pol. 17,718 zmnieyszyli; po zgonie Sędziego Ginetta, żałcy jako Kawent Ginetta, z publiczney licytacyi wziął w administracyą swoję Michaliszki, z obowiązkiem płacenia corocznie funduszowi edukacyynemu po fl. 15,000, a na Kościoł Michaliszski po fl. 1,718, a tak będąc administratorem Michaliszek za summę z publiczney licytacyi postąpioną, lubo niemiałby żałcy powodow wzierać w konwencye przez zeszłego Ginetta, w datach powyżey wzmienionych, z kredytorami Michaliszek zawarte, a dnia 15

oktobra 1821 roku do Akt Grodu Wileńskiego wprowadzone, jednak aby uspokoić tychże kredytorow troskliwość, ninieyszym oświadczeniem dla ogłoszenia w Gazetach umieścić się mającem, ma zaszczyt żałcy wszystkich wierzycieli zawiadomić, iż konwencye przez zeszłego Ginetta, z kredytorami w dniach 27 januaryi i 15 februaryi 1821 roku zawarte, a dnia 13 oktobra do Akt Grodzkich Wileńskich wprowadzone, i przy dziele w Kommissyi Edukacyyney znayduiące się (skoro tylko Zwierzchność administracyą żałcego utwierdzi) żałcy w stopniu Ginetta wypełni, i wierzyciele skutki tychże konwencyy otrzymać będą mogli, z tym wszakże warunkiem, iż z lasów do użycia kredytorom odstępujących się, drzewo na potrzeby fundi i włościan bezsprzecznie i bez żadney opłaty przez czas żałcego administracyi używanem bydź może, U tego oświadczenia w protokule podpis takowy. Ferdynand Borzymowski Prezes Sądu Ziemskiego Ptu Słonimskiego. Zgodność z protokułem potocznym zaświadczam. Ignacy Nielubowicz Ziem. Ptu Słonim. Regent.

Takowe oświadczenie w Gazecie Kuryera Litewskiego wolno umieścić. Stanisław Jundził Sędzia Ziemski Ptu Słonimskiego.

---

2. Po śmierci Leona Bratkowskiego, została summa tall. 1,765, zostająca w wiedzy Trybunału Łomżyńskiego w Królestwie Polskim, a należna pozostałym po nim czterem synom, jako naturalnym sukcessorom; gdy zaś trzey bracia, Piotr, Adam i Antoni Bratkowscy, nie wiadomo gdzie się znaydują, i czy żyją lub nie? Czwarty z rodzeństwa szlachcic Aloizy Bratkowski wiadomości powziąść nie może, Trybunał zaś Łomżyński jednemu Aloizemu wydać summy nie może; przeto tenże Aloizy Bratkowski wzywa swych braci Piotra, Adama i Antoniego Bratkowskich, aby raczyli łączyć się do odebrania wspólnie spadku po oycu przychodzącego, i w tem celu, aby czy sami czy przez plenipotentow uczynili odezwę do Aloizego Bratkowskiego Gubernii Mińskiey Rzeczyckiego Ptu w dobrach Choynikach przebywającego.

Roku 1823 miesiąca apryla 15 dnia, takową awizacyę Redakcya może umieścić do Gazet Kuryera Litew. poświadcza. Prezydent Ziem. Ptu Wileńskiego Michał Sawicki.

Oświadczenie.

2. Excerpt oświadczenia z protokułu potocznego Grodzkiego Zawileyskiego zapisanego w dacie poniższey, pod pieczęcią urzędową stronie wydan.

Roku 1823 miesiąca februaryi 10 dnia. Oświadczenie imieniem W. Antoniego Haciskiego Rotm. Ptu Nowogrodzkiego zapisuje się, mianowicie na W. Leona Bobińskiego Rotm. woysk polskich z zastrzeżeniem całey powszechności. Obżałowany Leon Bobiński w roku 1822 aprýla, za summę rubli srebrnych 330 folwark swóy dziedziczny Dudeliszki zwany, w powiecie Zawileyskim parafii Dangieliskiey położony, od folwarku Poryngia odłączony, żałującemu ze wszelkiemi do jego przynależnościami prawem zastawnem na lat trzy zawiodł, excypując sobie tylko jedną karczemkę, następnie w tymże roku oktobra 21 dnia pożyczając u żałcego rubli srebrnych 80, za procent od tey summy wypadający pomienioną karczemkę toż prawem zastawnem żałcemu przewiodł; naostatek już obżałłny Leon Bobiński traktując z żałcym o wybycie dziedzictwa Dudeliszek, dał powod kredytować sobie więcey jeszcze pieniędzy, i tak srebrem rubli 55 bez hypoteki siódmego procentu żałcy obżałnemu pożyczył, dopiero gdy Leon Bobiński Rotm. woysk polskich podług słowney intercyzy, przyznanie wieczystego prawa odwleka, a między tém zaciągnąć więcey długu pokątnie usiłuje: ma przeto słuszny powod żałcy Haciski jego obżaliwszy ostrzedz całą powszechność; aby ewikcyi na folwark Dudeliszki wyż pocytowany, pod żadnym pozorem nikt nie przyymował, na też majętność pieniędzy nie dawał, oney prawem dziedzicznym i zastawnym nabywać, z Leonem Bobińskim układu nie czynił: gdyż żałcy nad walor wzmienionego folwarku już Leonowi Bobińskiemu opłacił. (w protokule podpisano następnie) Antoni Haciski. Zgodziłem z protokułem Ludwik Rasimowicz Regent Grodzki Zawileyski.

Takowe oświadczenie może bydź w Gazecie Kuryera Litewskiego umieszczone poświadczam. Kazimierz Grochowski Pisarz Grodz. Zawileyski.

---

2. *Kommissya Sądowa Edukacyyna, dla Gubernii Wołyńskiey, Podolskiey i Kijowskiey w Krzemieńcu ustanowiona, uwiadamia PP. Obywateli, iż po niedóyściu licytacyi na trzyletnią arendowną possessyą dóbr Edukacyynych połowy wsiów Polemca, Chrypska i Wolki Chrypskiey w dniach 2gim, 3cim i 4tym kwietnia r. b. poprzedniczem Kommissyi uwiadomieniem oznaczonych, odłożyła pomienioną licytacyą trzyletniey arendowney possessyi dóbr wyż wyrażonych w Gubernii Wołyńskiey powiecie Włodzimierskim nie opodal od rzeki spławney Bugu i w bliskości miasta Włodawy leżących, do trzech innych terminow 14, 16 i 18 maja roku idącego 1823 i na weyście w trzechletnią arendowną possessyą dzień 12 czerwca roku tegoż oznaczyła. Licytacya odbywać się będzie w mieyscu zasiadania Kommissyi na dobra pomienione bądź w ogóle, bądź oddzielnie Polemca, a osobno Chrypska z Wolą Chrypską. Przynosiły one dotąd funduszowi Edukacyynemu arendowney intraty przeszło rubli srebrnych 1656 na rok. Nie będzie zapisanym na licytanta kto nie złoży summy rubli srebrnych pięciuset, lub dostateczney na nią poręki, w zakład, że się od postąpioney przez siebie przy licytacyi summy nie cofnie, i kto nie okaże pewnego własnego funduszu lub ewikcyi na rubli srebrnych 3000 w odpowiedzialność za dopełnienie kontraktu i pretensye gruntowe. O bliższych warunkach, równie jak o stanie dóbr każdy będzie mógł zasięgnąć wiadomość w Kancellaryi Kommissyi niniejszey. Dnia 5 kwietnia 1823 roku w Krzemieńcu. Kommissarz Sądowy Edukacyyny Raciborowski. Pisarz Kollegski Assessor Franciszek Skarbek Rudzki.*

Oświadczenie.

2. *Dnia 30 marca roku bieżącego, do protokułu potocznego Sądu Grodzkiego Powiatu Grodzieńskiego, w imieniu JW. Augustyny Wasiljewny Alexiejowey, Aktualney Tayney Konsyliarzowey i Senatorowey Państwa Rossyyskiego, zostało podane i na mocy plenipotencyi przez W. Benedykta Pawłowskiego podpisane, oświadczenie, cofające plenipotencye od pomienioney JW. Alexiejowey W. Franciszkowi Kononowiczowi, b. Chorążemu woysk polskich wydane, i razem zapowiadające poszukiwanie pretensyy, na tymże W. Kononowiczu, z użycia tychże plenipotencyy i kommissu w dobrach Nowosiołkach, w powiecie Grodzieńskim położonych*

2 Wiadomość Rządu Obwodu Białostockiego 2go Oddziału, o skarbowych majątkach przeznaczonych do oddania z publicznych targow nanowo w 12stoletnią arendowną dzierżawę od 1 czerwca 1823 roku, poczynając targi, zgodnie z przedpisaniem Ministeryum Skarbu d. 16 lutego teraźnieyszego 1823 r. za N 70 na talém. od arendnych summ podług anszlagow przez były tu rząd pruski wyliczonych.

Nazwiska Powiatow, Amtow i folwarkow.	Ile z nich wyliczono podług pruskich anszlagow dochodu, za wyłączeniem niektórych od 1812 r. do teraźnieyszego czasu byłych potrąceń. Ruble	Kop	Ile z nich wchodzi do Skarbu corocznie srebrem z dochodow arendownych: Ruble	K.	Jakiego miesiąca i dnia odbywać się będą targi w Rządzie Obwodu Białostockiego 2go Oddziału.
Sokolskiego powiatu.					Pierwszy termin 2go, drugi 4go, a trzeci i ostateczny 7mego maja.
Nowowolskiego Amtu.					
Folwark Nowowola z Awalsem Majewo	2444	23			
— — Reszkowce	810	54			
— — Nowinka	296	16			
Kolonija Grochowszczyzna	49	$74\frac{3}{4}$			
	3600	$67\frac{3}{4}$	3590		
Sokolskiego Amtu.					
Folwark Wroczenszczyzna	51	$1\frac{1}{2}$	135		
Słoykowskiego Amtu.					
Folwark Dubowo	981	$91\frac{3}{4}$	2261	50	
Dubnickiego Amtu.					
Folwark Stołowa Kuznica	1087	$72\frac{1}{2}$	955		
Janowskiego Amtu.					
Folwark Białystoczek	164	$37\frac{3}{4}$	175		
Kolonija Karczmisko	45	20	280		
w Bielskim powiecie.					
Bielskiego Amtu.					
Folwark Grobowiec pod Bielskiem	954	$24\frac{1}{4}$	964		
Stołowackiego Amtu.					
Woytowstwo Plutycze	8	55	12		
w Drohiczyńskim Powiecie.					
Mielnickiego Amtu.					
Folwark Drohiczyn z Woytowstwami Wolka i Rohowka	1366	$28\frac{3}{4}$			
— — Kliukowo	143	73			
	1510	$1\frac{3}{4}$	1525		
— — Drohiczyn Benedyktyński z Sitkami	407	$2\frac{3}{4}$	711		
w Białostockim Powiecie.					Pierwszy 8go, drugi 12go, a trzeci i ostateczny 14go maja.
Syraźskiego Amtu.					
Folwark Zawyki	2342	$60\frac{3}{4}$			
— — Baranki	891	$21\frac{3}{4}$			
— — Tryczowka	2077	$94\frac{1}{4}$			
	5311	$76\frac{3}{4}$	6440		
w Bielskim Powiecie;					
Klenickiego Amtu.					
Folwark Kleniki	19,034	$94\frac{1}{4}$			
— — Lada	52	$9\frac{1}{4}$			
— — Raczki	519	39			
	19,586	$42\frac{1}{2}$	19,000		
Brańskiego Amtu.					
Folwark Kiersnowiek	2320	55			
— — Buynowo	3461	95			
— — Malesze	1087	$96\frac{1}{2}$			
	6870	$46\frac{1}{2}$	7220		
Woytowstwo Chojewo	49	$30\frac{1}{2}$	49	$30\frac{1}{2}$	
w Sokolskim Powiecie.					Pierwszy dnia 14go, drugi dnia 18 a trzeci i ostateczny dnia 21 maja 1823 roku.
Janowskiego Amtu.					
Folwark Janowo z kluczami Kuplisk i Czerkliony	13,941	$55\frac{1}{4}$	14,145		
Chodorowskiego Amtu.					
Folwark Chodorowka	2366	$60\frac{1}{4}$			
— — Kumiała	3537	14			
	5903	$74\frac{1}{4}$	8560		
— — Połomin	4136	$29\frac{1}{2}$	5340		
w Bielskim Powiecie					
Bielskiego Amtu.					
Folwark Gołowiesk	4913	$15\frac{1}{2}$			
— — Użyki	2045	$65\frac{1}{2}$			
Woytowstwo Bielsk	174	24			
— — — Pilki	348	$71\frac{1}{4}$			
Za dziesięcinę z folwarkow Gołowieska i Użyk, i za dom w Uroczyszczu Kletno	143	$49\frac{1}{2}$			
	8125	$25\frac{1}{2}$	11,205		

A zatem życzący wziąć w arendowną tenutę, który z tych majątkow albo kilka, raczą przybywać z dostatecznemi ewikcyami, odpowiadającemi dwóletniey arendowney z każdego folwarku summie, do Rządu Obwodu Białostockiego 2go Oddziału, dla targow na wyżey przeznaczone terminy;

Na jakich warunkach takowe majątki oddane będą w dzierżawę, o tém objawiono będzie życzącym, po ich przybyciu do Rządu Obwodowego. Sowietnik Wróbel.

Sąd Exdywizorski.

2 Sąd Taxatorsko Exdywizorski Dekretem remissyynym Sądu Głównego Wileń. 2go Depart. w roku 1818 mca januaryi 30 dnia ferowanym, i rezolucyą tegoż Departamentu w dniu 6 nowembra 1822 roku nastałą na domierzenie satysfakcyi kredytorom zeszłego Adama Ciechanowieckiego Forszmeystra Ptu Wileńskiego wyznaczoney, w terminie z obwieszczenia przypanającym to jest w dniu 10 teraźnieyszego mca aprila do majętności Podbrzezia w powiecie Wileń. położonego przybywszy, sądy swoje zareassumował, inwentacyą pomienionego majątku i urządzenie administraci uskutecznił, komportacyą wszystkich dowodow do ninieyszey sprawy konkursowey posługiwać mogących na wszystkich stronach do tegoż konkursu należących uznał, do rozmiaru ziemnego Geometrow przeznaczył, a po ułatwieniu kwestyow, akcessoryynemu stopniowi właściwych, Sądy swoje na dzień 16 Mca Julii 1823 roku odroczył — W jakowym terminie iżby tak Kredytorowie i jakiegokolwiek tytułu do majątku pozeszłym Adamie Ciechanowieckim pozostałego pretensorowie, jakoteż osoby massę funduszu wyświecić zdolne, przed tym Sądem ze wszelką gotowością stawali, i swoje pretensye objawili, pod warunkiem zapisania wieczney ammissyi, przez trzykrotną awizacyą w grzecie Kuryera Litewskiego, ostrzega, oraz takową awizacyą w dalszych krajowych i zagranicznych gazetach procedującym stronom umieścić dozwala. Dat w Podbrzeziu 1823 r. aprila 11 dnia. Franciszek Paszkiewicz Sędzia Ziem Oszm. Exdywizor Prezydujący.

2. Opieka Dworzańska Powiatu Zawileyskiego podaje do wiadomości publiczney, iż za ukazami Rządu Gubernialnego Litewskiego Wileńskiego na mocy Ukazu Rządzącego Senatu nastałymi, oddaje się w arendę majątek Serenczany w powiecie Zawileyskim położony do dziedzictwa JW. Benedykta Morykoniego b. Marszałka Zawileyskiego należny, na rzecz zaspokojenia należności Barona Franka. Życzący mieć w possesyi takowy majątek, raczą przybyć do ninieyszey Opieki na dzień 23 teraźnieyszego miesiąca apryla. Dat Roku 1823 miesiąca apryla 12 d.

Wolno drukować świadczę. Prezes Opieki Zawileyski Marszałek Dworu Jego, Cesarskiey Mości Kamer-Junker i Kawaler Hrabia Mostowski.

2 Niżey podpisany awizuję, iż otrzymany został przezemnie i moją żonę dnia 16 aprila b. r. 1823 oczewisty dekret, wskazujący r. sr. 239 kop. 66⅔ tudzież as. r. 200 z terminem oddania 10 julii 1823 roku a w razie nieopłacenia, z wolną extenuacyą kamienicy debitora, jego wszelkich dalszych funduszow z wyprzedażą ruchomości i z wzięciem samey osoby na publiczny wyrobek. Celem więc przecięcia zawładania tegoż majątku przez kogo innego, czyni się ninieysza dla Publiczności awizacya. W imieniu swoim i żony podpisuję. Dat 1823 apryla 17 dnia. Antoni Siewruk.

Takową awizacyą może redakcya w Gazecie umieścić. Wincenty Malinowski B. M. W.

Przedaż kocza.

2. Kocz nie wiele używany na 4 osoby znayduje się do przedania w domu Prałata Kontryma na ulicy Zamkowey pod N. 154 pod wiedzą Józefa Stangreta.

3. W skutek rezolucyi Sądu Magistratu Wileń. po prośbie JW. Radcy Stanu i Kawalera Józefa Franka na dniu 16 mca marca teraź. roku nastałey, niżey podpisany Urzędnik zawiadamia Powszechność, iż w mieszkaniu przez tegoż JW. Franka w domie uniwersyteckim obok kamienicy W. Lachowiczowey położonym, zaymującym się, uskuteczniać się będzie publiczna wyprzedaż wszelkiey pomienionego JW Franka ruchomości, ze srebra, porcellany, szkła, rozmaitych xiąg, pojazdow i różnych meblow składającey się, jakowa licytacya zostanie rozpoczęta na dniu 25 teraź. mca apryla zrana o godzinie 10, i codziennie aż do zupełney wyprzedaży będzie kontynowana. Datt. w Wilnie roku 1823 mca apryla 9 dnia. Jan Buksza R. M. W.

Oświadczenie.

3. Excerpt Oświadczenia z protokułu potocznego Grodz. Wileń. w dacie niżey wyrażającey się zapisanego et eorundum pod pieczęcią Urzędową wydającego się.

Roku 1823 mca kwietnia 11 dnia. Przed aktami Grodz. Ptu Wileń. osobiście stanąwszy JP. Ulrych Buoll oświadczenie wpisać do protokułu podał następne: oświadczenie w imieniu Ulrycha Buolla, Christiana Akermana, Samuela Igasa, Gotfrieda Gaina, Ludwika Kremera, Johana Schnella, Jakóba Helerta, Fryderyka Wolfa, Johana Dicka, Karola Höder, Józefa Thiefa, Daniela Schmidta Członków Jednoty Ewangelicko Reformowaney niemieckiey, i przełożonych kassy ubogich teyże Jednoty, czyni się w tém: Ur. Stanisławowi Uszakowi Kulikowskiemu porucz. b. woysk pol. w roku 1821, do prowadzenia tylko niektórych prawnych interessow, kassy ubogich tyczących się przez niektórych Członków Jednoty wydana została i przyznana plenipotencya, gdy wszakże wyżey wyrażeni członkowie i przełożeni z powodu różnych okoliczności, uznali potrzebę teyże plenipotencyi cofnięcia, a zatém przez ninieysze oświadczenie zawiadamia się publiczność, iż pomieniony Ur. Kulikowski przestając bydź Plenipotentem kassy i jednoty Ewangiel. reformowaney niemieckiey, nic w imieniu tychże działać więcey nie jest mocen i praw. W protokule podpisano Ulrich Buoll Przełożony. Correctum Regent Kazimerz Dauksza.

Ze Redakcya w gazetach Kuryera Lit. takowe oświadczenie umieścić może, świadczę Karol Romanowicz Sędzia Gr. Ptu Wileń.

3 Niżey podpisany mając zamiar wyprzedać dom swóy dziedziczny murowany w Wilnie na Wielkiey ulicy pod N. 74, sytuowany, w tymże domu oczekiwać będzie na nabywcow, z którémi o cenę pomierną umówić się chętnie i rzecz o to ukończyć żąda, naydaley do dnia 1 maja roku bieżącego, oczem podając do wiadomości powszechney, jako aktor na dowod podpisuje się. Dat w Wilnie r. 1823 kwietnia 14 dnia. Fryderych Froland.

3. Drążki Petersburskie, bardzo porządne, są do przedania za cenę umiarkowaną: widzieć je można w domie P. Kostry, między Wileń. i Tatarską ulicą położonym, gdzie są zlokowane.